

ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ‌های مختلف جو در مرحله جوانه‌زنی

ام‌البین چکانی*، حسین عجم نوروژی^۲ و الهام فغانی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی‌ارشد زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

^۲ استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

^۳ مربی فیزیولوژی گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ پذیرش: ۹۲/۶/۳۱

تاریخ دریافت: ۹۲/۱/۱۴

چکیده

سطح وسیعی از اراضی کشاورزی دنیا در معرض شوری می‌باشند. یکی از راه‌های بهره‌برداری از اراضی وسیع شور، توسعه کشت گونه‌های گیاهی مقاوم می‌باشد. این تحقیق به منظور ارزیابی نرخ جوانه‌زنی، درصد جوانه‌زنی، رشد دانه رست ژنوتیپ‌های مختلف جو به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی با ۴ تکرار در آزمایشگاه فیزیولوژی گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گرگان در سال ۹۰-۸۹ اجرا شد. بذور ۴ ژنوتیپ ((G1=(FRIBERGA/STE//L.527//BAHTIM-7DL/L.BIRAN/UNA8271//...)))

G3=(M9878/CARDO//QUINA/3/JAZMIN/4/CEN-B/2*CALI92), G2=(WI2197//CR272-3-4//DIJON)

و (G4=(صحرأ)) در سه سطح شوری شامل (شاهد (آب معمولی)، ۸ دسی‌زیمنس بر متر و ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر) در انکوباتور با دمای ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد مطابق با استاندارد آزمون انجمن بذر بین‌المللی کشت شدند. در روز هفتم صفاتی از جمله تعداد ریشه‌چه، طول ریشه‌چه، کلئوپتیل، اندام هوایی و وزن خشک ریشه‌چه، اندام هوایی و دانه اندازه‌گیری شد. همچنین نتایج نشان داد در شوری زیاد، وزن خشک اندام هوایی کاهش یافت. تجزیه واریانس نشان داد که اثر ژنوتیپ بر تعداد ریشه‌چه، طول ریشه‌چه، طول کلئوپتیل، طول اندام هوایی، وزن خشک ریشه‌چه، وزن خشک اندام هوایی و درصد جوانه‌زنی در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود. در نهایت نتیجه گرفته شد ژنوتیپ ۴ در مرحله دانه رست حساس به شوری می‌باشد نتایج نشان داد که ژنوتیپ ۴ به‌عنوان ژنوتیپ حساس در مرحله جوانه‌زنی است و ژنوتیپ ۱ هم به‌عنوان ژنوتیپ متحمل به شوری در مرحله جوانه‌زنی است.

واژگان کلیدی: جو، ریشه، سرعت جوانه‌زنی، شوری، کلئوپتیل.

مقدمه

شوری در بسیاری از مناطق کشاورزی دنیا از عوامل محدود کننده تولید کشاورزی به شمار می‌آید. ۵۰-۳۰٪ از اراضی فاریاب دنیا تحت تاثیر شوری قرار دارد و در ایران حدود ۵۰ درصد از اراضی تحت کشت با مشکل شوری مواجه می‌باشند. Jafary (2000) اعلام کرده بیشترین حساسیت گیاه به شوری به‌هنگام جوانه‌زدن و ابتدای رشد گیاهیچه مشاهده می‌شود. Farah et al., (1999) اعلام کردند که جوانه‌زنی بذور پنبه، سورگوم و ذرت را با شوری‌های

*مسئول مکاتبه: chekani.omolbanin@gmail.com

۳، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌اکی والان بر لیتر بررسی و اعلام کردند که درصد جوانه‌زنی و طول ریشه‌چه در هر سه گیاه با افزایش شوری کاهش یافت (Zidan and Al-Zahrani, 2004). در بررسی اثرات شوری بر روی بعضی پارامترهای موثر در رشد سورگوم مشاهده کردند که با کاهش پتانسیل آبی، جوانه‌زنی و رشد ساقه و اندام‌های هوایی کاهش می‌یابد (Goldani et al., 1997). در یک مطالعه اثر سطوح مختلف شوری را بر روی جوانه‌زنی سه رقم گندم مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها نشان دادند که سرعت جوانه‌زنی با افزایش شوری کاهش یافت ولی درصد جوانه‌زنی تا شوری ۹ دسی‌زیمنس بر متر ثابت بود و در شوری بالاتر آن کاهش یافت. همچنین طول ساقه ریشه‌چه اصلی و تعداد و طول ریشه‌های فرعی تا شوری ۶ دسی‌زیمنس بر متر ثابت بود و پس از آن کاهش یافت. بررسی‌ها نشان داد با منفی‌تر شدن پتانسیل اسمزی و ماتریک، سرعت و درصد جوانه‌زنی، وزن تر ریشه‌چه، وزن تر ساقه‌چه، وزن تر گیاهچه، نسبت وزن تر ریشه‌چه به وزن تر ساقه‌چه، طول ریشه‌چه و نسبت طول ریشه‌چه به ساقه‌چه کاهش یافت. میزان کاهش طول و وزن ساقه‌چه نسبت به ریشه‌چه بیشتر بوده که نشان‌دهنده حساسیت بیشتر این صفت است (Hosseini et al., 2009). تحقیقات نسبتاً زیادی که بر روی جوانه‌زنی گیاهان زراعی مختلف انجام شده بیانگر این واقعیت است که با افزایش شوری طول ریشه‌چه، ساقه‌چه و همچنین وزن خشک گیاهچه به‌طور معنی‌داری در مقایسه با شاهد کاهش می‌یابد ولی هنوز بدرستی مشخص نیست که کدام یک از عوامل یاد شده نقش مهمتری را در بازدارندگی جوانه‌زنی بذر تحت شرایط شوری دارا می‌باشند (Alebrahim et al., 2004, kaya et al., 2006, Okcu et al., 2005). تحقیق حاضر با هدف مقایسه سرعت جوانه‌زنی و نرخ جوانه‌زنی ژنوتیپ‌های مختلف جو در غلظت‌های مختلف شوری صورت گرفت.

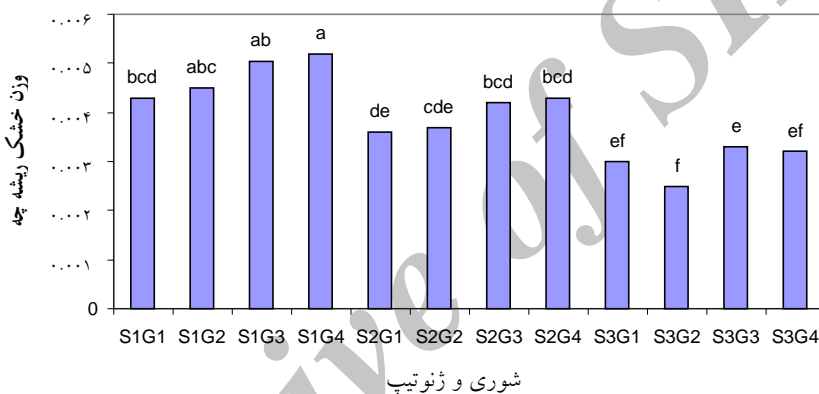
مواد و روش‌ها

این آزمایش جهت ارزیابی مولفه‌های جوانه‌زنی و رشد گیاهچه بذور جو در آزمایشگاه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گرگان به صورت آزمایش فاکتوریل (۳×۴) در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار در سال ۸۹-۹۰ انجام شد. ژنوتیپ‌های انتخابی، حاصل آزمایشات پیشرفته در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گرگان بودند. تیمارهای مورد بررسی شامل چهار ژنوتیپ (FRIBERGA/STE//L.527//BAHTIM-)، (G₂=WI2197/CR272-3-4//DIJON3-)، (G₁=7DL/L.BIRAN/UNA8271//...) و (G₃=JAZMIN/4/CEN-B/2*CALI92) (صحرا) و سه سطح شوری (G₄=) و سه سطح شوری (EC=16ds/m, EC=8ds/m, EC=۱۲۸۲μs) بودند. ۲۰ عدد بذر در پتری‌دیش کشت و در اتاقک جوانه‌زنی در دمای ۱۸±۲۰ به مدت هفت روز نگهداری شدند. در طول آزمایش در صورت نیاز، آب با هدایت الکتریکی مورد نظر به پتری‌ها اضافه شد و به‌منظور شمارش روزانه بذور جوانه‌زده، ریشه‌چه‌هایی که بیشتر از ۲ میلی‌متر از بذر خارج شده بودند در نظر گرفته شدند. با شمارش و اندازه‌گیری‌های روزانه، سرعت جوانه‌زنی و درصد جوانه‌زنی تعیین می‌گردد. در روز هفتم پس از شمارش بذرهای جوانه‌زده، از هر ظرف پتری دیش ۱۰ نمونه به‌طور تصادفی انتخاب و طول ساقه‌چه و ریشه‌چه با استفاده از خط‌کش مدرج اندازه‌گیری شد و سپس نمونه‌ها درون آون به مدت ۴۸ ساعت در درجه حرارت ۷۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد و وزن خشک ریشه‌چه، ساقه‌چه و دانه با استفاده از ترازوی حساس ۰/۰۰۱ و ۰/۰۰۰۱ گرم اندازه‌گیری شد. در پایان با استفاده از نرم‌افزار SAS داده‌ها تجزیه و تحلیل شدند و سپس با نرم‌افزار Excel نمودارهای لازم ترسیم گردید.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تاثیر شوری بر تعداد ریشه‌چه، طول ریشه‌چه، طول کلئوپتیل، طول اندام هوایی، وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه‌چه، وزن خشک دانه و درصد جوانه‌زنی در سطح ۱ درصد و بر سرعت جوانه‌زنی در سطح ۵ درصد معنی‌دار بوده است (جدول ۱). همچنین نتایج تجزیه واریانس نشان داده است که تاثیر ژنوتیپ بر تعداد ریشه‌چه، طول ریشه‌چه، طول کلئوپتیل، طول اندام هوایی، وزن خشک ریشه‌چه، وزن خشک دانه و درصد جوانه‌زنی در سطح ۱ درصد معنی‌دار بوده است (جدول ۱). همچنین اثرات توام شوری و ژنوتیپ نیز بر طول ریشه‌چه و درصد جوانه‌زنی در سطح ۵ درصد و بر طول اندام هوایی و وزن خشک دانه نیز در سطح ۱ درصد معنی‌دار بوده است (جدول ۱).

نتایج مقایسه میانگین نشان داد که با افزایش غلظت شوری مقدار وزن خشک ریشه‌چه کاهش یافته است (جدول ۲). نتایج مقایسه میانگین نشان داده است که در شوری ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر ژنوتیپ ۳ و ۲ به ترتیب بیشترین و کمترین وزن خشک ریشه‌چه را داشته است که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری با یکدیگر داشته‌اند (شکل ۱).

شکل ۱- وزن خشک ریشه‌چه ژنوتیپ‌های مختلف جو در سه سطح شوری (آب معمولی = S1، S2=۸، S3=۱۶ دسی‌زیمنس بر متر)

نتایج مقایسه میانگین نشان داد که بیشترین نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه در ژنوتیپ ۱ با شوری ۸ دسی‌زیمنس بر متر مشاهده است و کمترین نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه در ژنوتیپ ۴ با تیمار شوری ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر بوده است، که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری با یکدیگر داشته‌اند (شکل ۱). نتایج مقایسه میانگین نشان داده است که در شوری ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر ژنوتیپ ۱ و ۴ به ترتیب بیشترین و کمترین نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه را داشته است که از نظر آماری با یکدیگر داشته‌اند (جدول ۲). افزایش نسبت وزن خشک ساقه به ریشه حاکی از اختصاص مواد فتوسنتزی کمتر به ریشه نسبت به ساقه بوده است. بنابراین نسبت پایین تر وزن خشک ساقه به ریشه توانایی گیاه را برای افزایش تحمل به خشکی و شوری بهبود می‌بخشد. لذا اغلب متخصصین فیزیولوژی این نسبت را به‌عنوان یک معیار مناسب برای گزینش تحمل به تنش‌های شوری و خشکی معرفی می‌کنند (Gregory, 1988).

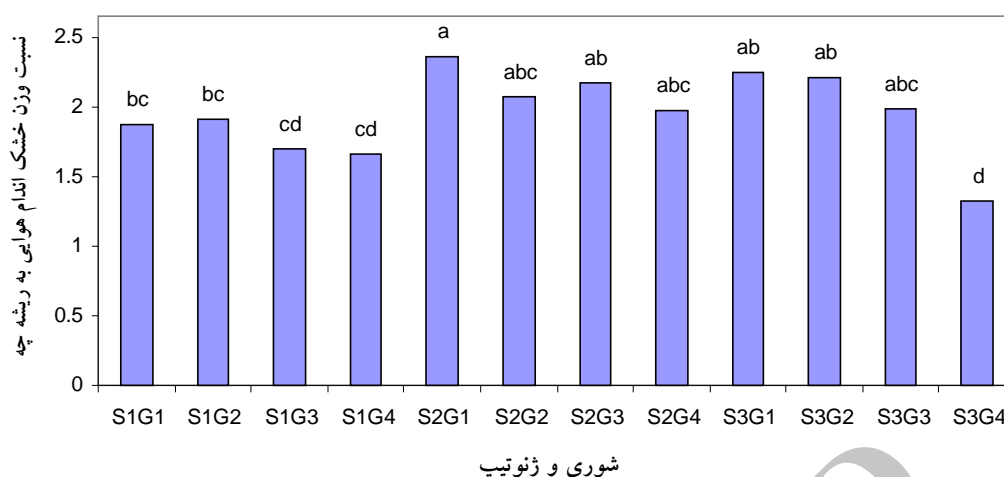
جدول ۱ - نتایج تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده در آزمایشگاه

نسبت طول اندام	نسبت وزن خشک اندام	نسبت وزن خشک به هوایی به ریشه‌چه	سرعت جوانه‌زنی	درصد جوانه‌زنی	وزن خشک دانه	وزن خشک ریشه‌چه	وزن خشک اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی	طول اندام هوایی	طول کلوتیل	طول ریشه‌چه	تعداد ریشه‌چه	درجه آزادی	متغیرها
۰/۳۳**	۰/۵۵**	۰/۰۱۲*	۶۵۲/۸۳**	۰/۰۰۰۲۴**	۰/۰۰۰۰۱۲**	۰/۰۰۰۰۳۷**	۱۵۵/۵۷**	۲/۱۲**	۶۴/۰۸۲**	۱/۵۴**	۲	شوری		
۰/۱۶**	۰/۵۹**	۰/۰۰۴۸NS	۵۱۸/۵۸**	۰/۰۰۰۰۰۴۸**	۰/۰۰۰۰۰۱۶**	۰/۰۰۰۰۰۲۸NS	۴/۲۷**	۴/۳۶**	۷/۰۴۶**	۱/۵۹**	۳	ژنوتیپ		
۰/۳NS	۰/۱۷NS	۰/۰۰۴۸NS	۲۴۰/۹۷*	۰/۰۰۰۰۰۳۳**	۰/۰۰۰۰۰۱۳NS	۰/۰۰۰۰۰۲۷NS	۱/۵۶**	۰/۵۶NS	۱/۲۱*	۰/۱۹NS	۶	شوری*ژنوتیپ		
۰/۰۳۵	۰/۰۹۲	۰/۰۰۳۰	۸۵/۵۹	۰/۰۰۰۰۰۶۶	۰/۰۰۰۰۰۳۳	۰/۰۰۰۰۰۲۱	۰/۴۶	۰/۲۴	۰/۴۹	۰/۰۸۷	۳۶	خطا		
۱۳/۶۶	۱۵/۴۶	۱۱/۳۸	۱۰/۶۴	۱۵/۸۵	۱۴/۶۹	۱۹/۲۵	۸/۰۲۶	۹/۹۹	۱۱/۲۲	۵/۳۹	CV			

جدول ۲ - مقایسه میانگین اثرات متقابل سطوح مختلف شوری بر صفات اندازه‌گیری شده در شرایط آزمایشگاهی در ژنوتیپ‌های مختلف جو

نسبت طول اندام	نسبت وزن خشک اندام	نسبت وزن خشک به هوایی به ریشه‌چه	سرعت جوانه‌زنی	درصد جوانه‌زنی	وزن خشک دانه	وزن خشک ریشه‌چه	وزن خشک اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی	طول اندام هوایی	طول کلوتیل	طول ریشه‌چه	تعداد ریشه‌چه	متغیرها/صفات
۱/۴۲bc	۲/۲۵ab	۰/۵a	۸۲/۵ccde	۰/۰۲۳a	۰/۰۰۳ef	۰/۰۰۶abc	۵/۳۲e	۵/۲۸b	۲/۸۲ef	۵/۶۸abc	S3G1		
۱/۱۶cd	۲/۲۱ab	۰/۵a	۹۶/۲۵ab	۰/۰۱۷bc	۰/۰۰۲۵f	۰/۰۰۵ccd	۵/۵۱e	۵/۲۲b	۴/۸۶e	۴/۹۸e	S3G2		
۱/۲۶bcd	۱/۹۹abc	۰/۴۲ab	۷۳/۷۵ef	۰/۰۱۸b	۰/۰۰۳۳e	۰/۰۰۶vbc	۵/۶۷e	۵/۴۶ab	۴/۵۲e	۵/۲۸cde	S3G3		
۱/۰۸۷d	۱/۳۲d	۰/۳۸b	۶۶/۲۵f	۰/۰۲۲a	۰/۰۰۳۲ef	۰/۰۰۴۲d	۳/۷۲f	۳/۷۲e	۳/۳۶f	۴/۵۵f	S3G4		

شکل ۲- نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه چه ژنوتیپ‌های مختلف جو در سه سطح شوری (آب معمولی = S1، S2=8، S3=16 دسی زیمنس بر متر)

نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۵ درصد طول ریشه چه همبستگی مثبت و معنی داری را با طول اندام هوایی، وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه چه و درصد جوانه‌زنی، داشته است یعنی با افزایش طول ریشه چه، میزان طول اندام هوایی، وزن خشک اندام هوایی و وزن خشک ریشه چه افزایش یافته است (جدول ۳). نتایج نشان داد که طول ریشه چه در سطح احتمال ۵ درصد همبستگی منفی و معنی داری را با وزن خشک دانه داشته است یعنی با افزایش طول ریشه چه، وزن خشک دانه نیز کاهش یافته است بدلیل اینکه از ذخیره آندوسپرم بذر بیشتر استفاده شده است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۵ درصد طول کلئوپتیل همبستگی مثبت و معنی داری را با نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه چه و نسبت طول اندام هوایی به ریشه چه داشته است یعنی با افزایش طول کلئوپتیل، نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه چه و نسبت طول اندام هوایی به ریشه چه افزایش یافته است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۵ درصد طول اندام هوایی همبستگی مثبت و معنی داری را با وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه چه، درصد جوانه‌زنی، نسبت طول اندام هوایی به ریشه چه داشته است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۱ درصد طول اندام هوایی همبستگی مثبت و معنی داری را با سرعت جوانه‌زنی داشته است. یعنی با افزایش طول اندام هوایی، میزان نسبت طول اندام هوایی به ریشه چه، وزن خشک اندام هوایی افزایش یافته است و همچنین با افزایش سرعت جوانه‌زنی، طول اندام هوایی نیز افزایش یافته است (جدول ۳). همچنین نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که طول اندام هوایی همبستگی منفی و معنی داری را در سطح احتمال ۵ درصد با وزن خشک دانه داشته است. یعنی با افزایش طول اندام هوایی، وزن خشک دانه نیز کاهش یافته است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۵ درصد وزن خشک اندام هوایی همبستگی مثبت و معنی داری را با وزن خشک ریشه چه، نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه چه و نسبت طول اندام هوایی به ریشه چه داشته است (جدول ۳). همچنین نتایج نشان داده است که در سطح احتمال ۱ درصد وزن خشک اندام هوایی همبستگی مثبت و معنی داری را با درصد جوانه‌زنی داشته است. یعنی با افزایش درصد جوانه‌زنی، میزان وزن خشک ریشه چه، وزن خشک اندام هوایی، نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه چه و نسبت طول اندام هوایی به ریشه چه افزایش یافته است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۱ درصد وزن

خشک ریشه‌چه، همبستگی منفی و معنی‌داری با وزن خشک دانه و نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه داشته است. یعنی با افزایش وزن خشک ریشه‌چه، میزان وزن خشک دانه و نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه کاهش یافته است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۵ درصد وزن خشک دانه همبستگی منفی و معنی‌داری با درصد جوانه‌زنی داشته است. یعنی با افزایش درصد جوانه‌زنی، وزن خشک دانه افزایش یافته است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که در سطح احتمال ۵ درصد درصد جوانه‌زنی همبستگی مثبت و معنی‌داری با سرعت جوانه‌زنی داشته است، یعنی با افزایش سرعت جوانه‌زنی، درصد جوانه‌زنی نیز افزایش یافته است (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه همبستگی مثبت و معنی‌داری را با نسبت طول اندام هوایی به ریشه‌چه است. یعنی با افزایش طول اندام هوایی به ریشه‌چه، نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه افزایش یافته است (جدول ۳). نتایج نشان داد که ژنوتیپ ۴ با دارا بودن کمترین تعداد ریشه‌چه، طول ریشه‌چه، طول کلئوپتیل، طول اندام هوایی، وزن خشک اندام هوایی، درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه و نسبت طول اندام هوایی به ریشه‌چه به عنوان ژنوتیپ حساس در مرحله جوانه‌زنی شناخته شده است و ژنوتیپ ۱ با داشتن بیشترین تعداد ریشه‌چه، وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک دانه، سرعت جوانه‌زنی، نسبت وزن خشک اندام هوایی به ریشه‌چه و نسبت طول اندام هوایی به ریشه‌چه به عنوان ژنوتیپ متحمل به شوری در مرحله جوانه‌زنی محسوب شده است (جدول ۳).

References

- Albrahim, M., Sabaghnia, N., Ebadi, A. and Mohebodini, M. 2004. Investigation the effect of Salt and drought stress on seed germination of thyme medicinal plant *Thymus. vulgaris*. J. Research in Agricultural Science. 1: 13-20.
- Farah, M.A., Soliman M.F. and Antar, I.M. 1999. Seed germination and root growth of sorghum, corn and cotton seedlings as affected by soil text and salinity of irrigation water. Agricultural Research Review. 69(4): 157-169.
- Goldani, M. and Latifi, N. 1997. Study effect of salinity levels on germination and seedling growth of three wheat genotypes. Journal Agricultural Sciences and Natural Resources of Gorgan University. 4(2):47-53.
- Gregory, P.J. 1988. Root growth of chick Pea, Faba bean, lentil and Pea and effect of water and salt stresses. PP. 857-867. In: Summerfield, R.j. (Ed), World Crops: Cool-Season Food Legumes, Kluwer Academic Publisher.
- Hosseini, M., Zamani, G. and Khazaie, M. 2009. Study seed germination of *Hordeum spontaneum* in salinity and drought stress in different concentration of NaCl and PEG6000. Journal of environmental stresses in Agricultural Sciences, 1:65-72.
- Jafari, M. 2000. Salinity soils in natural resources. Tehran University Press, 196 p.
- Kaya, M.D., Okcu, G., Atak, M. and Kolsarici, O. 2006. Seed treatments to overcome salt and drought stress during germination in sunflower (*helianthus annuus*l). European. Journal. Agronomy. 24:291-295.
- Okcu, G., Kaya, M.D. and Atak, M. 2005. Effects of salt and drought stresses on germination and seedling growth of pea (*Pisum Sativum* L). Turk. Journal. Agricultural. 29:237-242.
- Zidan, M.A. and Al-Zahrani, H.S. 2004. Effect of NaCl on the germination, growth and metabolic changes in sorghum. Pakistan J. Sci. Ind. Res. 57(12):541-543.